

Bij clubs als Porto en Barcelona zitten duizenden mensen op de tribune. En alle competitiewedstrijden worden rechtstreeks uitgezonden. Bijna niet voor te stellen, hè? zegt Ton Sörensen, internationaal scheidsrechter.

Foto Ronald Goedheer

PIEPENDE WIELTJES EN KLETERENDE STICKS BIJ EUROPACUP ROLHOCKEY

Hockeystick als botte bijl

DOOR HEIN TEN BERGE

ZAANDAM - Ook Juan Antonio Samaranch draagt de sport een warm hart toe. De voormalig IOC-voorzitter schijnt zelf een niet onverdienlijk keper te zijn geweest. Heeft rolhockey in Nederland een ietwat suffig imago, in Zuid-Europa is het pure topsport.

Piepende wielmpjes, schurende remmen en kletterende sticks. Spelers worden op volle snelheid tegen de boardings gesmaakt en krijgen na te zijn opgekrabbeld nog een gool na. Ondertussen vliegen de spelers van het ene naar het andere doel, vurig aangemoedigd door de even fanatieke supporters.

Spoorthal De Struyck in Zaandam was afgelopen dagen het decor van de Evri Cup. De Europacup voor veteranen, zeg maar. Al zijn vete-

ranen in het rolhockey niet zo oud als de term doet vermoeden. De meeste spelers van de topteam zijn jonger dan veertig.

Jordi, speler van het Spaanse CP Villafranca, houdt langs de kant een zak ijs tegen zijn gezicht. "Een gevalletje van nashaan" legt een toeschouwer uit aan zijn echtgenote. Haar geschrokken blik verwoordt dat ze niet bekend is met de keiharde wetten van het Europese toprolhockey. "Nu kunnen ze elkaar bloed wel drinken", zegt liefhebber Ben Veerman, aandachtig toeschouwer van de finale tussen een Portugees en een Spaans team. "Maar je zult het niet geloven: straks drinken ze gewoon samen een biertje. Wij schrikken als die jongens tegen de boarding opknallen, maar de echte topspelers gebruiken de muur als een soort stootkussen." Veerman is behalve liefhebber ook voorzitter van de

organisatie van de Evri Cup. "Ze noemen mij allemaal de president. Ik heb hier al geksscherend gezegd dat ik een eigen parkeerplaats wil met een bordje 'El Presidente'." Ton Sörensen, internationaal scheidsrechter en voormalig keeper, is gepokt en gemazeld in de sport. "In Portugal zeggen ze dat ik de meest bekende Nederlander ben", lacht hij. "Komt omdat ik daar veel belangrijke wedstrijden verloren heb." De Dordtenaar geeft er mee aan dat de sport een paar duizend kilometer zuidelij-

ker een heel andere status heeft. "Bij clubs als Porto en Barcelona zitten duizenden mensen op de tribune. En alle competitiewedstrijden worden rechtstreeks uitgezonden. Zelfs in de voormalige Portugese koloniën als Mozambique en Angola zitten ze voor de tv. Bijna niet voor te stellen, hè?"

Sörensen heeft vaak heel wat uit te leggen als hij over zijn sport begint. De vermaard arbitrer gaat eens per jaar met een paar vrienden naar Zuid-Europa om een paar wedstrijdtjes te bezoeken. "Gaan we een trainingje van Benfica bekijken en regelen we kaarten voor een topwedstrijd. Ze zeggen wel eens dat ik gek ben, maar daar zijn ze nog veel gekker." Tijdens de finale tussen PFC Pare (Portugal) en CP Voltrega (Spanje) gaat het er kelthard aan portet, die in een vorig leven een

aantal jaren in Nederland werkzaam was, geeft telst en uitleg. Als twee kemphanen elkaar in de haren vliegen begint het volgens hem 'warm' te worden. Een paar tellen later betreft hij de situatie als 'heet'. Maar dat ligt vooral aan de Spanjaarden, zegt hij. "Wij staan voor en hoeven geen overtuigingen te maken." Vaderlandslijfde maakt kennelijk ook in het rolhockey blind. Zo haanteert de nummer tien van Parade, het type Romario maar dan op rolschaatsen, zijn hockeystick vaak genoeg als botte bijl. Kaarten blijven overigens uit. "We passen vaak de voordeelregel toe", aldus arbitrer Sörensen. "Anderst ligt het spel wel heel vaak stil."

Voorzitter Ben Veerman komt zelf uit voor het 'Dreamteam', de enige Nederlandse deelnemer aan het evenement. "Hier kunnen wij niet aan tippen. Dit gaat veel te snel."

De Europese veteranentop is volgens hem zelfs een paar maatjes te groot voor de reguliere Nederlandse competitie die tegenwoordig nog slechts uit zes ploegen bestaat. Dat was vroeger wel anders, zegt scheidsrechter Sörensen. "Toen had je in een stad als Den Haag alleen al zes verenigingen." Na de finale, Parade heeft zojuist in de verlenging Voltrega geldloft, schuiven de deelnemers aan voor de gezamenlijke barbecue. En wa-tempel, iedereen gaat gezamenlijk aan het bier. Ook de Portugezen en de Spanjaarden. Zelfs Jordi, de Spanjaard die het grootste gedeelte van de dag een zak ijs tegen zijn gezicht hield, is van de partij. Ondanks de enorme built boven zijn oog geniet hij met volle teugen van iedere slok. "Rollerhockey is a way of life", valt er te lezen op zijn shirt. En daar is geen woord van gelogen.